

[Robert Mikkelsen.]

sige, at Satserne for de store Formuers Vedkommende, f. Eks. Formuer over 50 000 Kr., efter min Mening godt kunde øges noget.

Vi deltager altsaa gerne i de videre Drøftelser ud fra disse Synspunkter, som vi haaber kan faa nogen Indflydelse paa Lovens endelige Formulering, og jeg haaber ikke, at jeg, hver Gang jeg er inde paa Spørgsmaalet om paakrævede Ændringer i de gældende Skattelove, skal mødes med en Henvisning til, at der i 1937 er nedsat en Skattekommission, som overvejer disse Problemer. Sidste Gang vi her i Tinget talte om Skattekommissionen, forekom det mig, at jeg i den højtærede Finansministers Svar mærkede en Bebrejdelse for den Maade, jeg omtalte Kommissionen paa, men uden at komme ind paa en Drøftelse af Kommissionens Arbejdsform, som jeg ikke finder helt hensigtsmæssig, skal jeg kun bemærke, at Kommissionens Virksomhed først for Alvor vil blive skadet, hvis den ved enhver Lejlighed skal bruges som en Slags Bremse for alle de Drøftelser af nærliggende og nødvendige Skattereformer, som efterhaanden byder sig frem for dette høje Ting.

Axel Sørensen: Under den Valgkampagne, der førtes i Efteraaaret 1945, blev der fra Det radikale Venstres saavel som fra de andre Partiers Ordførere slaaet stærkt til Lyd for en Forenkling af den Mangfoldighed af Skatter, som vi har her i Landet, og det er derfor et Skridt i den rigtige Retning, naar den højtærede Finansminister for det høje Ting fremsætter Forslag om en Forenkling paa dette Omraade, nemlig om Bortfald af Merindkomstskatten og en stærkere Graduering af den ordinære Indkomstskat. Men dette Bortfald af Merindkomstskatten maa ikke betragtes som den Skatnedsættelse, Skatteyderen gennem mange Aar har troet paa skulde komme, men som i Øjeblikket, hvor vi befinder os paa et Omkostningsniveau, hvor vi fortsat har Brug for, at Skatterne indgaar, maa skubbes ud.

Den højtærede Finansminister gav i sin Finanslovtale Udtryk for, at man heller ikke i de første Par Aar kan forvente væsentlig lavere Skatter, idet de af Krigen og Besættelsestiden skabte Forhold gør det nødvendigt, at Staten faar ret store Beløb, da Staten staar som den store Formidler. Men ogsaa dette Forhold bør tages i Betragtning ved Erhvervslivets Stilling til de ret høje Produktionsomkostninger og dermed Skatteforholdene.

I denne Tid foregaar der med Henblik paa den forventede Eengangsskat ret store Investeringer af Kapital. Man søger fra Bladenes Side i Utide at plumre Vandene, om jeg saa maa sige, og det vil derfor være paakrævet, om den højtærede Finansminister ogsaa prøvede paa at lukke op for Posen med Eengangsskatten, saadan at Erhvervslivet ret hurtigt kunde faa Forudsætninger for at bedømme Stillingen med Henblik paa det kommende.

Det Beløb, som Merindkomstskatten nu søges afløst med, og som er ansat til 30 Mill. Kr., skal tages ind ved, at man forhøjer Skalaen fra 12 000 Kr. og opad. Merindkomstskatten er af de foregaaende ærede Talere med Rette blevet betragtet som ikke længere nødvendig. Den er efterhaanden blevet en Slags Særbeskatning, og den rammer paa saadanne Steder, at man nu maa betragte det som heldigt, at den bliver afviklet. De yngre Aldersklasser, som siden Skattens Indstiftelse er kommet til og har faaet sikret sig en Erhvervsindtægt, bør fritages for en Beskatningsform som Merindkomstskatten. De bliver efter de nye Regler paalignet en højere Procent i Skat. Merindkomstskatten bliver paalignet ude i Skattekrede, og fra den Skattekreds, hvor jeg hører hjemme, vil jeg gerne nævne, at denne Skat fra i 1941 at medføre en Forhøjelse paa 22 000 Kr. sidst afvigte Skatteaar — 1944-45 — beløb sig til 65 000 Kr.

Med Henblik paa, hvordan den nye Skala vil virke, har jeg anstillet nogle enkelte Iagttagelser. I en Kommune, hvor der er 16 Skatteydere, som har været ansat til en skattepligtig Indtægt paa 12 000 Kr. hvert Aar, har de 8 været paalagt en Merindkomst-Forhøjelse paa 18 000 Kr., medens de andre 8 har været fritaget i Henhold til Sammenligningen med deres Indtægt for Skatteaarene 1936-37—1939-40. Disse 16 Skatteydere, som for 1945—46 i alt betaler 116 400 Kr., vil efter den nye Skala komme til at betale 116 500 Kr. Man kan altsaa med andre Ord forvente, at de 30 Mill. Kr. i det væsentlige er sikret. Finansministre maa nu engang ikke være optimistiske, men skal altid se Tingene fra den anden Side, og det er derfor min Tro, at den højtærede Finansminister i sine Overvejelser har sikret sig, at der ved denne Omplacering vil indgaa et Beløb, som fuldt ud erstatter Bortfaldet af de 30 Mill. Kr. i Merindkomstskat.

Hele denne Ordning, som i det store og hele bibeholder Kravet om, at Skatterne maa bæres af de stærkeste Skuldre, vil ogsaa medføre, at maaske enkelte Tjenestemænd